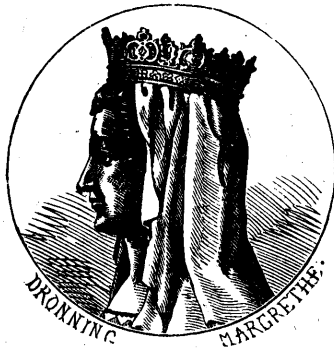

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 50.

Kontor: Nørregade 33, St.

11. December 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Julie Laurberg.

Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Beatrice Sidney Webb.

Nedenstaaende lille Billede forestiller en af Englands betydeligste Nutidskvinder, hvis Navn fortjener at kendes i vide Kredse ogsaa hos os. Hun er lige saa interessant ved sin sjældne Begavelse som efterfølgelsesværdig ved den Brug, hun gør af den.

Hun er yngste Datter af en af Londons finansielle Stormænd og er vokset op i al den Luksus og Komfort, som er uadskilleligt fra et repræsentativt engelsk Hjem. Der raadede en stærkt konservativ Aand i Hjemmet, og Børnene opdroges efter Herbert Spencers individualistiske Teorier.

Allerede som Barn viste Beatrice Potter en Hang til at gaa sine egne Veje, og i saa Henseende kan man jo sige, at de individualistiske Opdragelsesteorier havde baaret Frugt. Eller var det maaske dette hemmelighedsfulde, som vi kalder „Blodets Stemme“, som hun fulgte, mere lydhør over for den end hendes Familie? Hun havde nemlig mange fattige Slægtninge, som Familien ikke kendtes ved, og som man ikke nævnede for Børnene. Af en gammel Barnepige fik Beatrice dog at vide, at hendes Bedstefader havde ægtet en smuk Fabriks-pige, hvis Slægtninge levede i kummerlige Kaar.

Efter Moderens Død opsøgte Beatrice disse Slægtninge. Hun lærte sig at holde af dem og at se op til sine fattige, stræbsomme Kusiner, og det Indblik, hun ved dem vandt i Arbejderstandens Liv og Forhold, gav Stødet til det, som mange Aar senere blev hendes Livsopgave.

Inden hun endnu var fyldt 20 Aar,

Emmy Thulstrups Juleudstilling
af Marcipaner og Konfekter er aabnet.

Tandlæge
Fru Tofte-Siesbye,
Amagervej 31.

havde hun sammen med sin Fader gjort omfattende Rejser i den ny Verden. Hvad hun der saa af det offentlige Liv og af demokratisk Humbug, var blot egnet til ydermere at styrke hende i de aristokratiske Principper, hvori hun var opdraget.

Saa kom hun hjem og skulde som Værtinde i Faderens Hus føre en rig engelsk Dames mondæne Liv. Men det gik kun til en Tid. Det tomme, ørkesløse Verdensliv og den store Selkabelighed, Faderens Stilling krævede af dem, gjorde hende vammel, og efter to Aar af „High Life“ var hendes Beslutning tagen. Hun vilde ikke leve et Liv i Lediggang og Overflodighed, mens Flertallet af hendes Medmennesker — og tilmed hendes nære paarørende — kun med yderste Møje og Slæb kunde friste Livet.

Hun vilde vide nærmere Besked, grundig Besked, og helst se med egne Øjne.

Der eksisterer i London en Del Spare- og Laanekasser for de smaa Arbejdere, i hvis Tjeneste Damer af de velhavende Klasser stiller sig. De gaar paa bestemte Dage omkring i de smaa Hjem og samler Indskuddene sammen. Denne Ordning viser sig at være til overordentlig stor Velsignelse. Hvor Indtægten er saa lille, at den næppe strækker til til de beskedneste Behov, der kræves der en overmenneskelig Viljeanstrengelse, for at vedkommende selv skal gaa til Banken og indsætte sin Nødskaal; men hvis der kommer en og opkræver den, vil han lettere skille sig af med den. Særlig for Sæsonarbejdere, der lange Tider af Aaret er uden Arbejde, maa disse Sparekasser være til stor Gavn.

Beatrice Potter stillede sig nu til Disposition for en af disse Kasser og førte Arbejdet energisk igennem i et Aars Tid. Hun siger selv, at det var en udmærket Vej til at lære Arbejdernes Forhold at kende og til at lære at forstaa deres Liv. Derefter begyndte hun sammen med sin Fætter, Mr. Charles Booth, en systema-

Tandtekniker
Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41, I.

tisk Undersøgelse af Forholdene i East End, Londons Arbejderkvarter. Denne Undersøgelse, der gik Haand i Haand med alvorlige statsøkonomiske Studier, varede fra 1886 til 90, og dens Resultat foreligger i Værket „Liv og Arbejde i London“.

Beatrice havde for sin Del først og fremmest faaet Undersøgelsen af Syerskernes Kaar, og hun førte den igennem med den Grundighed og Selvstændighed, der er den angelsaksiske Race i Kød og Ben.

Først gennemgik hun selv et Kursus i Syning, og derefter søgte hun Plads som simpel Arbejderske.

Hendes tekniske Færdighed var dog langt fra tilfredsstillende, hun manglede ogsaa Øvelse til at kunne holde ud 12 à 14 Timer i Døgnet, hvorfor hun havde det, for sin særlige Op-gave, store Held ofte at blive jaget paa Porten. Derved kom hun ind i Forholdene paa adskillige Fabrikker, men maatte ogsaa tage imod mangt et haardt Ord, mangen en Grovhed. Hun fik tilsidst ret at føle, hvad det vil sige forgæves at søge Arbejde, at vides fra Dør til Dør.

Utrættelig i sine Undersøgelser gik hun en Tid lang i Følge med en Agent for Singer til de smaa Systuer. Paa den Maade fik hun Lejlighed til at se ind i „Udsvedningssystemets“ værste Huler og modtog et levende Indtryk af de frygtelige Forhold, hvorunder saa mange af vore Medmennesker lever, uden egen Skyld.

Resultatet af disse Undersøgelser foreligger, som allerede nævnt, i et trykt Værk. For Beatrice Potter personlig havde de en afgørende Betydning. Da hun begyndte dem, var hun endnu, i aandelig Forstand, Herbert Spencers Discipel. Nu derimod stod hun i fuld Erkendelse af, at Individets Ret maa underordnes Samfundets Behov, at den enkelte maa ofre sine Interesser for det heles bedste, og at kun ad den Vej er en Redning ud af de hjerteskrærende Forhold mulig. Hun vidste nu, hvad

Toni Christensen
Hjemmelavet Konfekt.
Spise- og Kogechokolade,
Kakao m. m.
Lykkesholms Alle 1 A, St.
Telefon 18311.
Varerne bringes overalt.

hun vilde: vie sit Liv til de undertrykte Sag.

I 92 ægtede Beatrice Potter den fremragende Statsøkonom Sidney Webb, der, lige som hun, er besjælet af en glødende Iver for Folkets Sag. Deres Bryllupsrejse gik til Chester og varede — en Dag. Siden begyndte alvorlige fælles Studier, hvis Resultater foreligger i det store Værk „Fagforeningsvæsenets Historie“.

Deres Forening maa siges at være Idealet af et Ægteskab — Mand og Hustru gaaende op i Arbejdet for Menneskelighedens Sag, begge højt begavede og særlig egnede til at arbejde sammen.

Ved det store Skrivebord i deres Arbejdsstue staar to Stole, og der arbejdes i Fællesskab, saa at det er umuligt i det færdige Værk at skille den enes Arbejde fra den andens. Hustruen er den, som samler Materialet og lægger Planen, Manden udarbejder den. Han kritiserer hendes Plan, hun hans Udførelse, og paa den Maade fremkommer Værker, der sikkert vil give et stort Stød til Løsningen af det sociale Spørgsmaal. Foruden store historiske Værker udsender Ægteparret Hundreder af Smaaskrifter.

Før sit Giftermaal havde Beatrice Webb udgivet et Arbejde om Kooperationen i England, som nyder en høj videnskabelig Anseelse.

Lad os tilføje, at Fru Webb endnu som i Barndommens Dage vedligeholder en venskabelig Forbindelse med sin fattige Familie.

Børnene.

„Hver Ting med sit rette Navn.“

Alle Forældre, der har deres Børns Fortrolighed, thi deri ligger det, har sikkert lige saa gode Erfaringer som jeg! Har man Børnets Fortrolighed, faar man ogsaa den voksne Søns og Datters.